

Klasse

VOOR OUDERS

Wat is een diploma waard?

Kruis aan met welke uitspraken u akkoord gaat.

- 1 [ ] Mijn kind gaat enkel naar school om een diploma te behalen.
- 2 [ ] Met een diploma in de hand gaan zeker alle deuren voor je open.
- 2 [ ] Op school moet je enkel leren wat je later in een job kan gebruiken.
- 4 [ ] Een lange arm en de juiste vriendjes kennen, zijn belangrijker dan een goede opleiding.
- 5 [ ] Eens je een diploma hebt, mag je stoppen met leren.

De meeste uitspraken zijn waar volgens u? Gooi dan meteen uw diploma (en later dat van uw kinderen?) in de vuilnisbak en ga naar pagina 4.

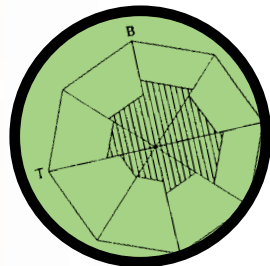
Wat antwoordt een bedrijfsleider op de vijf vragen?

- 1 Niet akkoord. Een diploma is belangrijk. Maar als je enkel voor een diploma naar school gaat, heb je heel veel kansen gemist.
- 2 Niet akkoord. Met een goed diploma heb je meer kans op werk. Maar zeker is dat nooit. Met sommige technische en beroepsopleidingen kan je metéén aan de slag.
- 3 Niet akkoord. De school is meer dan een leérfabriek. Een mens is meer dan een vat vol kennis, weetjes en technieken.
- 4 Niet akkoord. Om echt goed te zijn in een job heb je geen mensen, maar mensenkennis nodig, moet je goed met anderen kunnen omgaan (en vaak ook in een team kunnen werken).
- 5 Niet akkoord. U weet dat maar al te goed vanuit uw eigen ervaring: iedereen moet elke dag bereid zijn om bij te leren. Een leven lang.

(Lees meer op p. 4)

«IK LEER NOG ELKE DAG» p. 4

TEST UW OUDERSCHAP p. 2

KIEZEN MET DE VOGELPIK p. 8

Welke ouder ben ik?

Elke ouder is een roos.

Ze geeft warmte en genegenheid.

Maar ze prikt ook. Hoe zit het met de roos van uw ouderschap?

Doe de test.

Hoe gaat u te werk?

1. Lees de acht beschrijvingen van ouders in de bloemblaadjes. Neem een stift. Duid meteen in elke driehoek aan of u zich niet (1), weinig (2), matig (3), sterk (4) of heel sterk (5) herkent. Mogelijk herkent u zich wel overal een beetje, maar niet overal even goed.

8 Ik ben streng. Orde en regels zijn belangrijk. Dat weten mijn kinderen. Als ze wat verkeerd doen, maak ik er geen woorden meer aan vuil. Ze worden gestraft. Misschien zijn mijn kinderen wel bang van mij, zeker als ze iets fout hebben gedaan. Dan durven ze het amper komen vertellen.

7 Ik word snel boos en als ik boos ben, zullen mijn kinderen dat geweten hebben. Als ze iets fout doen zal ik ze daar meteen op wijzen. Soms maak ik zelfs echt ruzie. Schreeuwen en brullen. Ik doe niks anders dan straffen en verbieden. Kinderen hebben dat nodig, zeker?

6 Ik ben soms blij als de kinderen niet thuis zijn. Alleen dan kan ik even ademen. Ik heb moeilijke kinderen. Ik moet voortdurend straffen. Veel plezier beleef ik er niet aan. Alles wat verkeerd kan lopen, loopt ook verkeerd. Ik zal blij zijn als de kinderen het huis uit zijn. Als ik opnieuw mocht beginnen...

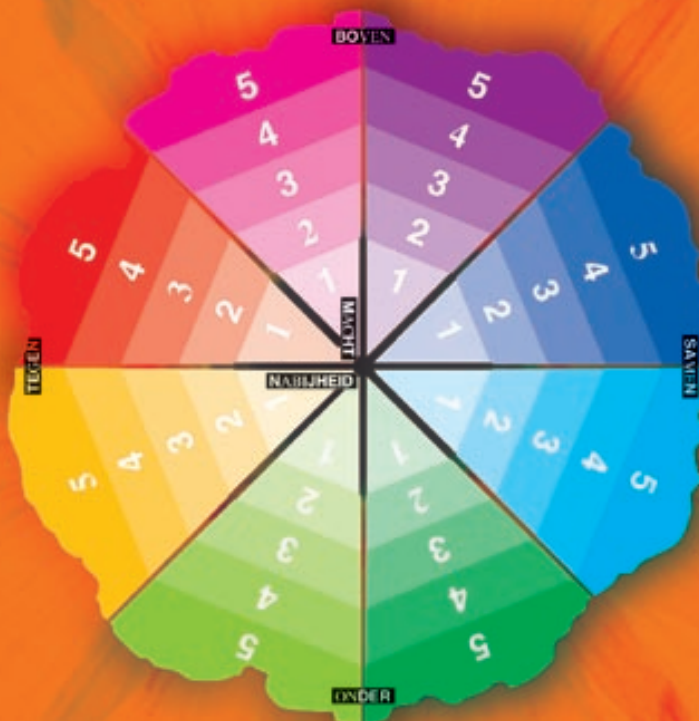
5 Opvoeden is verdomd moeilijk. Ik weet soms niet hoe ik mijn kinderen moet aanpakken en het is alsof ze dat aanvoelen. Ik wil nochtans het beste voor hen. Alles is oké zolang het goed gaat, maar als er wat fout loopt, is het moeilijk orde op zaken te stellen. Eigenlijk ben ik niet kordaat genoeg. Ik aarzel te lang en hoop dat problemen zichzelf oplossen.

1 Ik heb alles graag onder controle thuis. Ik wil alles weten wat er met de kinderen gebeurt en grijp in als dat nodig is. Liever te vroeg dan te laat. Mij maken ze niks wijs. Ik weet wat ik wil en mijn kinderen weten precies wat ze aan mij hebben. Thuis is alles netjes gestructureerd. De kinderen weten waaraf en waaraan.

2 Ik vind een prettige sfeer thuis erg belangrijk. Ik heb graag dat iedereen blij en gelukkig is. Problemen probeer ik een beetje te relativiseren. Soms los ik ze met een grapje op. Hier kan je over alles praten. Ik vertrouw erop dat mijn kinderen doen wat ze moeten doen. Bij problemen zoeken we samen naar de oplossingen. Opvoeden is tenslotte iets dat je samen doet.

3 Ik leef erg mee met de kinderen en probeer in de eerste plaats te begrijpen waarom ze iets doen of niet doen. Ze kunnen het niet altijd met mij eens zijn. Dan moeten we kunnen praten zonder ruzie te maken. Ik wil gerust naar hen luisteren en als ze goede argumenten aanbrengen zelfs mijn regels aanpassen. Opvoeden betekent veel geduld hebben.

4 Mijn kinderen krijgen veel vrijheid. Ik laat hen hun gang gaan. Ik laat me ook makkelijk door hen beïnvloeden en soms krijgen ze snel hun zin. Ik geef hen ruimte en verantwoordelijkheid. En als er eens iets fout loopt, kijk ik vlug wat door de vingers. Ik hoef echt niet alles te weten wat ze doen.

2.

Alle acht types gelezen? En met stift aangeduid in welke mate u zich erin herkent? Dan heeft u nu een bloem getekend met acht bloemblaadjes. Het ene blaadje is al groter dan het andere. Wat leert u daaruit?

De horizontale as toont iets over **UW NABIJHEID** bij uw kinderen. Vertoont u vooral **samen-gedrag** (uw bloem is vooral groter aan de rechterkant) of **tegegengedrag** (uw bloem is groter aan de linkerkant)? Als u uw kind veeleer als een partner dan een tegenstander beschouwt, als u vindt dat u veeleer een coach bent die uw kind helpt, naar hem luistert, hem inzicht geeft en keuzes laat maken, zit u meer rechts in de cirkel. Kinderen voelen zich veel beter bij samengedrag. Ze krijgen meer ruimte om zich te ontwikkelen. In sommige situaties hebben kinderen natuurlijk wat tegengedrag nodig.

De verticale as zegt iets over de **MACHTSVERHOUDING**. Vertoont u vooral **bovengedrag** (uw bloem is bovenaan groter)? Of **ondergedrag** (uw bloem is onderaan groter)? Bij bovengedrag stelt u zich sturend op. U trekt duidelijk de grenzen. Bij ondergedrag wordt u onzichtbaar, laat u de kinderen hun gang gaan. Kinderen hebben sturend gedrag nodig. Dan voelen ze zich veilig en kunnen zich probleemloos ontwikkelen. Maar kinderen hebben ook ruimte en vrijheid nodig. Om hun gang te gaan. Zichzelf en de wereld te ontdekken.

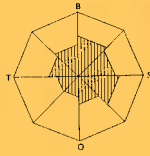
3.

U hebt de bloem nu gemaakt voor uw eigen gedrag. Maar u zou de oefening nog eens kunnen herhalen in een andere kleur met 'de ouder die u zou willen zijn' voor ogen. Misschien leert u ook nog wat uit de vergelijking van de twee. Maar 'de ideale ouder' bestaat niet. Bovendien verschilt wat u vandaag invult misschien wel met wat u volgend jaar invult. En is de zeurkous van vandaag, de lieve begrijpende ouder van morgen. Mensen zijn onvoorspelbaar, net zoals bloemen. Gelukkig maar.

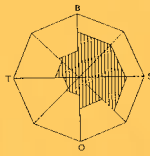
Dit artikel is gebaseerd op het werk van Timothy Leary. Leary ontwikkelde een model dat kan helpen ons gedrag in relatie met anderen te bekijken. Ben ik te streng? Geef ik genoeg ruimte? Aanvaard ik mijn kind zoals het is? Voel ik me onzeker?... Klasse voor Ouders vertaalt wetenschappelijke inzichten in mensentaal. Dat doen ook Klasse voor Leerkrachten en Klasse voor Jongeren. Wie zichzelf beter begrijpt, kan ook beter functioneren als ouder, leerkracht én leerling. U wil méér weten? In elke Vlaamse bibliotheek vindt u uitstekende en heldere boeken over opvoeding en onderwijs. Zoek in de afdeling non-fictie bij het trefwoord opvoeding (SISO nr. 433).

4.

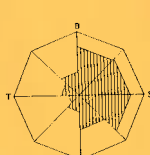
Zet uw bloem in de vaas bij de andere. U vindt hiernaast de roos van acht ouders die de oefening maakten. Bij wie leunt uw roos het meeste aan?

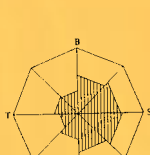
Jolande (42) heeft thuis de touwtjes strak in handen. «Ze heeft altijd alles gezien», lachen haar kinderen. Ze merkt snel als er iets verkeerd dreigt te lopen thuis of op school. Dan grijpt ze tijdig in. Ze laat niks aan het toeval over. Wie zich niet aan de regels houdt, tikt ze op de vingers. Voor het goede doel. Het huishouden draait als een geoliede machine. Dat is haar verantwoordelijkheid. Jolande **stuurt** haar gezin en kinderen.

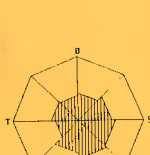
Roger (31) weet precies hoe hij zijn kinderen wil opvoeden. Hij is een enthousiaste vader en nieuwsgierig. Elk vrij moment trekt hij erop uit met de kinderen. «Samen de wereld ontdekken», zegt hij. Maar intussen ontdekt hij ook zijn kinderen: wat hun interesses zijn, wat hen bezighoudt. Roger **heeft gezag**. Zijn kinderen houden rekening met wat hij zegt. Ze vertrouwen hem en weten dat hij het beste met hen voorheeft.

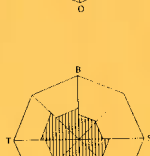
Bij **Bea (32)** thuis zijn er regels, maar is er ook genoeg ruimte tussen de regels. Ze hanteert ze soepel. Daarom zijn er ook weinig problemen. Ze weet ook graag hoe haar kinderen zich voelen en wat ze denken. Ze wil naar hen luisteren. Ze begrijpt wel dat de kinderen het niet altijd eens kunnen zijn. En daarover moeten ze kunnen praten. Ze wil zich ook klein opstellen: als blijkt dat haar aanpak verkeerd is (en de kinderen gelijk hebben), wil ze die aanpassen. Bea **heeft gezag en staat open** voor haar kinderen.

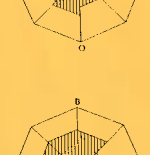
Willy (44) stelt zich thuis op als kind tussen zijn kinderen. De regels die voor hem gelden, gelden ook voor zijn kinderen. Soms laat hij wat veel toe en wordt het rommelig. Maar de kinderen kunnen hun gang gaan, experimenteren met vrijheid, regels en wetten. Als er dan wat fout loopt, heeft hij daar alle begrip voor. Willy stelt zich niet op als een levensdeskundige. Hij moet het allemaal zelf nog leren. Willy **verdraagt veel**.

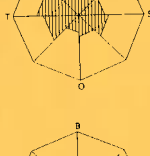
Haar kinderen vinden **Brenda (38)** best een leuke mama. Ze is er altijd om te helpen en weet voor alle problemen een oplossing. Maar vaak is ze een beetje te goed en weet ze niet wanneer ze aan de kinderen mag toegeven en wanneer niet. Dat voelen de kinderen goed. Ze gaan soms hun gang. Alleen als het echt de spuigaten uitloopt, grijpt Brenda in. Maar dat heeft niet altijd effect. Brenda **voelt zich vaak onzeker en laat precies daarom meer toe** dan ze eigenlijk wil.

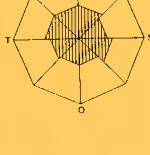
Sandra (25) doet vaak bazig en stelt allerlei regels. Ze dreigt met grootse straffen. Maar meestal loopt het niet zo'n vaart en geeft ze toe. Dat weten haar kinderen. Ze leren machtsmiddelen (wenen, roepen...) gebruiken om hun zin door te drijven. Sandra voelt dat ze greep mist. Aan de schoolpoort vraagt ze haar vriendinnen vaak hoe zij problemen thuis oplossen. Ze **is onzeker en dat maakt haar opstandig**.

Voor **Guido (39)** zijn er regels in huis en die zijn heilig. Wie ze overtreedt zal dat geweten hebben. Soms vliegt hij uit en tracht zijn kinderen onder de duim te houden door schuldgevoelens op te roepen: «Wij doen alles voor je en jij kan je niet eens gedragen zoals het hoort.» Zijn kinderen leren dat ze alleen maar waardering oogsten als ze doen wat papa graag heeft. Daardoor komen ze te weinig op voor zichzelf en laten zich soms imponeren. Guido is **erg autoritair**.

Melissa (28) weet precies wat ze wil en verwacht dat haar kinderen gehoorzamen. Discussie of een andere mening bestaat niet. Ook al luistert ze naar haar kinderen, ze verandert haar opvatting niet. Kinderen moeten gehoorzamen. Dat doen ze dan ook. Vaak uit angst. Ze doen wat mama vraagt en leren geen verantwoordelijkheid nemen. Melissa vindt opvoeden een zware taak. Ze **wil domineren, de baas zijn**.

«Ik zoek mensen»

zegt Bart De Smet. Hij is directeur bij een groot bedrijf en ook vader van Wout (8) en Anouk (12).
Wie en wat zoekt hij?

ge
En wa

Linda, verpleegster:

«Dat kunnen we beter dan dokters»

«Zonder mijn diploma had ik dit werk nooit kunnen doen. Het is gewoon een vereiste. Op school heb ik de **basiskennis** voor mijn beroep opgedaan. Ik leer ook heel veel al doende: **ervaring** is een uitstekende leerschool. Dat had ik eigenlijk al tijdens mijn stages gemerkt. Je moet in ons werk altijd bereid zijn bij te leren, want de techniek gaat zo snel... Tegenwoordig moet je om een radiologie te nemen al met de computer kunnen werken. Alles is computergestuurd, de etikettes worden automatisch op de plaat gedrukt. Er kan veel minder misgaan, het is veel veiliger voor de patiënten en voor ons. Maar zonder **bijgescholen** sta je met je mond vol tanden. En je kan toch niet voor alles de hulp van je collega's inroepen! Die helpen wel als het nodig is, maar ik wil toch graag zelf de problemen kunnen oplossen. Naast het puur medische, moeten wij ook heel wat **mensenkennis** hebben. Soms zijn patiënten erg angstig en moeten wij ze geruststellen. Of ze hebben lang moeten wachten en wij moeten ze kalmeren. Of ze zijn gewoon lastig. Daar moeten wij allemaal mee kunnen omgaan. Zo'n menselijke dingen kunnen verpleegsters soms beter dan dokters. Sommigen hebben dat van nature. Maar je kan het ook leren.»

Peter, slager:

«Ik moet weten waarover ik praat»

«Op **school** heb ik er weinig van gebakken. Ik wilde maar één ding: zo snel mogelijk mee in de zaak van mijn ouders. Maar zij hebben me gestimuleerd om tot mijn 18 jaar voltijds op school te blijven in plaats van bijvoorbeeld op **leercontract** te gaan. Nu ben ik daar wel blij mee. Ik heb een ruimere kijk op de wereld gekregen, hoewel ik de 'boekskes' vroeger vervloekte. En ik heb beter met mensen leren **omgaan**. Je moet in mijn beroep over alles kunnen meepraten met de klanten. En je moet ook **bijblijven**. Klanten zijn heel bewust met hun gezondheid en voeding bezig. Ik moet goed weten waarover ik praat want anders geloven ze me niet. Dus ja, zelfs een slager moet blijven bijleren.»

«Wat ik belangrijk vind als ik mensen zoek om voor ons te werken. Uiteraard verlang ik eerst en vooral technische kennis, **vaardigheden**. Vaak kan je die kennis afleiden van het diploma dat iemand heeft. Maar Bart De Smet. «De opleiding in onze scholen is zeer goed. Het is een minimumvereiste qua diploma, maar er zijn heel af en toe mensen die **zonder diploma** ver schoppen.

Waar ik in de tweede plaats naar op zoek ga, zijn **extra kwaliteiten**: kan de kandidaat makkelijk contacten leggen, welke talen spreekt hij, is hij creatief, kan hij problemen oplossen, is hij

bereid om te leren? Dat zijn allemaal vaardigheden.

Mensen moeten ook kunnen samenwerken.

Daarom ga ik ook op zoek naar **'persoonlijkheid'**. In een gesprek probeer ik iets te vinden waar mensen enthousiast over zijn. Daar vertellen ze dan meestal met veel energie over. Zo merk ik of ze zich inderdaad ergens voor kunnen inzetten. Dat kan gaan om een vereniging waar ze in hun vrije tijd mee bezig zijn of een passie voor films, boeken, dieren... Dat noem ik 'de slagroom op de taart'. Zo'n

enthousiasme, **bezieling** maakt het verschil tussen iemand die de moeite waard is om te leren kennen en een 'vlakke' persoon. Dat is ook het verschil tussen iemand die méér te bieden heeft en iemand die enkel uurtjes zou komen kloppen.

We hebben zelf twee kinderen die naar

school gaan. **Behalve kennis**, moet de school ook die vaardigheden aanleren waar ik het net over had. Maar we moeten als ouders niet alle verantwoordelijkheid bij de school leggen, vind ik. Ouders spelen een belangrijke rol. Onze kinderen zijn bij de jeugdbeweging. Daar leren ze vaardigheden zoals in groep samenwerken en zich voor een gemeenschappelijk doel inzetten. Dat komt op school misschien minder aan bod, maar is toch erg belangrijk. Wout, onze zoon, is bij het voetbal. Daar ontmoet hij andere kinderen en is hij met een lichamelijke activiteit bezig. Maar toch vind ik de sociale vaardigheden die hij daar leert ook erg belangrijk: samenspelen, afspraken nakomen, sportief zijn... Moet je allemaal kunnen in het leven.

Deze maand heeft Klasse voor Leerkrachten het over de relatie tussen school en bedrijf. Daarover hebben de meeste ouders wel een mening: ze zijn naar school geweest, werken in een bedrijf en stellen vast dat schoolse kennis nodig is maar niet voldoende.

Daarom laten we op deze pagina een bedrijfsleider aan het woord, die ook ouder is. Op zijn uitspraken reageren meteen andere ouders. En wat is uw mening? Schrijf Klasse voor Ouders (WERK) – Koning Albert II-laan 15 – 1210 Brussel – tel 02-553 96 90 – fax 02-553 96 85 – e-mail info@klasse.be

loma alleen niet genoeg.

en 'diploma's»

hebben Linda, Peter, Greet en Jelle gevonden?

Een zoektocht voorbij de vuilnisbak.

drijf te werken?
«kennis, zeg maar.
d heeft behaald»,
goed. Wij stellen een
ook mensen die het

ar
komen,
.»

Jelle, arbeider:

«Ik ben van mening veranderd»

«Op school vond ik dat ze ons maar eens met rust moesten laten met al die projecten en al die **lessen** taal. Ik wist al toen ik 9 was dat ik onderhoudstechnicus wilde worden, dus waar vielen ze me toch allemaal mee lastig? Intussen ben ik wel van mening veranderd: ik ben blij dat ik wat Frans ken en wat Engels. Het komt me aardig **van pas** en niet alleen op vakantie. En nu zie ik ook dat ik heb geleerd om **in groep** te werken. Dat heb je echt nodig. Of je nu in een fabriek gaat werken of voortstudeert. Ik ben blij dat ik over vanalles wat kan **meepraten**. En dat ze me op school hebben 'gedwongen' om de 'politiek' te volgen. Het lijkt wel of je daar niets mee te maken hebt, maar dat is niet waar. Je moet ten slotte vanaf 18 jaar gaan stemmen en dat kan je beter als je tenminste weet waarover het gaat. Ik heb best een **eigen mening**.»

Greet, lerares:

«Even belangrijk als de leerstof»

«Op school zijn we echt met veel meer bezig dan alleen maar hoofdjes volstoppen met **kennis**. Wij werken soms in groepjes aan projecten. Niet omdat dat voor de leerkrachten minder werk is, maar omdat jongeren zo leren **samenwerken**. En om hen aan te zetten zelf dingen op te zoeken en initiatief te nemen. Een goede school zoekt alle mogelijke manieren om kinderen alle kansen te geven om zich te ontplooiën.

Zeeklassen bijvoorbeeld zijn geen week vakantie: we leren tijdens zo'n week heel wat. En niet alleen over schelpen en golven, maar ook over samen in groep leven, afspraken maken en verdraagzaam zijn. We leren elkaar op een andere manier kennen. Na zo'n week komen we altijd anders terug. Een kind dat heel teruggetrokken is in de klas, blijkt plots open te bloeien in de natuur. Of omgekeerd: het haantje de voorste is bang in het donker en heeft de steun van de groep nodig tijdens de nachtwandeling. **Leerrijk** is dat allemaal, en misschien wel even belangrijk als de leerstof.»

Daniël Van den wouwer:

«De school geeft mij mogelijkheden»

Mevrouw *Stijnen* stuurde een lange lijst met redenen waarom ze graag *Daniël Van den wouwer*, leraar Frans in het eerste jaar secundair, in de bloemen wil zetten. «Hij is klastitularis en zorgt ervoor dat iedereen zich goed

voelt op school. Zo heeft hij het **Klasaperitief** ingevoerd. Nu kunnen de leerlingen één keer per maand in de klas hun boterhammen opeten terwijl hij zorgt voor een ontspannen en gezellige sfeer. De leerlingen beseffen dat ze altijd bij hem terecht kunnen. Bovendien zijn de lessen Frans bij hem geen saaie boel. Hij doorspekt ze met humor zodat iedereen met plezier de vervoegingen meezingt.» Klasse voor Ouders overviel meester Van den wouwer tussen zijn werkwoorden.

«Sprakeloos», stamelt hij eerst, maar dan gaat het al snel beter. «Dat hebben jullie nog niet vaak gezien, hé, mannen, dat ik naar mijn woorden moet zoeken. Nee, zoiets had ik totaal niet verwacht. Ik doe eigenlijk toch maar gewoon mijn job... en bovendien, als je extra ondersteuning wil geven aan de leerlingen, moet dat ook nog kunnen. Deze school geeft mij de mogelijkheden, ik moet ze alleen maar gebruiken. Er zijn op deze school veel mensen die deze bloemen verdienen.» Daniël Van den wouwer trekt de Franse les opnieuw op gang. «Mais oui, les exercices d'aujourd'hui, on va les faire mercredi après-midi.»

Elke week zet Klasse een leerkracht in de bloemen. Dit schooljaar kregen we al honderden brieven. Maar u kan nog altijd uw kandidaat insturen. Kent u een leerkracht die voor uw kind(eren) het verschil maakt? Stuur een brief met zijn of haar gegevens en de reden waarom u hem of haar dat boekje wil geven. Klasse voor Ouders (BLOEMEN) – Albert II-laan 15 – 1210 Brussel. Misschien verrassen we de leerkracht van uw kind wel in de klas.

Wedstrijd: Win een fiets

Klasse voor Ouders is natuurlijk voor ouders bedoeld. Al blijkt dat nogal wat kinderen dit blad meelezen. Weet u hoeveel keer het woord **KIND** (ook in samenstellingen en afleidingen) in deze Klasse voor Ouders voorkomt? Stuur uw antwoord vóór 15 april naar Klasse voor Ouders (KIND) – Koning Albert II-laan 15 – 1210 Brussel. U (of uw kind) maakt kans op een nieuwe fiets (naar eigen keuze) van 20.000 fr.

Hoezo, te slim?

Leen praat al flink als ze één is. Als ze vier wordt, begint ze spontaan woordjes te lezen. Ze verveelt zich in de kleuterklas. In het eerste leerjaar wil ze niet meer naar school. Leen heeft een probleem, ze is hoogbegaafd. Ongeveer 2 % van alle kinderen is hoogbegaafd. Zij hebben een IQ van meer dan 130. Hoogbegaafd zijn lijkt wel een **luxeprobleem**, maar dat is het niet. Als we hoogbegaafde kinderen niet aangepast begeleiden, worden ze schoolmoe of krijgen ze problemen met hun gedrag. Enkele tips:

- ♣ Een kind dat erg verstandig is, hoeft daar geen problemen mee te hebben. Als er geen probleem is, maak er dan ook geen.
- ♣ Als u zelf het probleem aansnijdt op school, doe dat dan voorzichtig. Sommige leerkrachten reageren erg stekelig: «Wat denken die wel? Dat ze beter zijn?» Schakel het PMS/CLB in. Daar kan men uw kind eventueel testen op zijn IQ. Hou de communicatie met de school open. Werk samen een begeleidingsplan uit.
- ♣ Een hoogbegaafd kind heeft een haast niet te verzadigen leerhonger. Rem niet af (ga samen op zoek naar vragen die het zich stelt), maar fok ook niet op («Hoe meer hij weet, hoe beter»).
- ♣ Hoogbegaafde kinderen doen soms lastig in de klas. Vaak uit verveling. Maak het kind duidelijk dat er regels zijn thuis en op school. Leg hem het nut ervan uit.

- ♣ Soms denken ouders wel heel snel dat hun eigen kind hoogbegaafd is. Loop niet te hard van stapel.

Bekina is een vereniging die aan ouders, leerkrachten en alle geïnteresseerden informatie geeft over hoogbegaafdheid. Tijdens de regionale bijeenkomsten kunnen ouders ervaringen uitwisselen en leren hoe ze hun kind nog beter kunnen begeleiden. Bekina - Jan Olieslagersstraat 36 - 2100 Deurne - tel 03-322 71 27. Onlangs verscheen «Hoogbegaafde kinderen, op school en thuis. Een gids voor ouders en leerkrachten» van C. D'hondt & H. Van Rossen. Het boek is uitgegeven bij Garant en kost 480 fr. Garant - Tiensesteenweg 83 - 3010 Leuven - tel 016-25 31 31 - fax 016-25 13 14.

7 Paar en onpaar

«Ze zeggen dat de pare schooljaren in het lager onderwijs de makkelijkste zijn, want een soort herhaling van het vorige jaar. Klopt dat?» (K.B., ouder)

Elk leerjaar heeft zijn eigen leerstof. Stap voor stap wordt voortgebouwd volgens een 'leerlijn'. In het tweede, vierde en zesde leerjaar krijgen kinderen dus wel degelijk nieuwe leerstof. Toch wordt ook de kennis van de vorige jaren verder ingeoefend en verdiept. Daardoor voelen kinderen zich meer vertrouwd met de leerstof en zijn ze zelfzeker. Het lijkt dus wel makkelijker. Dat leerlingen zich daar goed bij voelen («Ik kan het») is erg belangrijk voor hun motivatie, leergierigheid en interesse. Maar pare jaren in de nieuwe leerplannen niet noodzakelijk gemakkelijker dan de onpare.

Alles uit de drie publicaties van Klasse en véél meer vindt u 24 uur op 24 op internet: www.klasse.be. Daar kan u ook uw mening kwijt.

4 GEZOCHT: OUDER (M/V)

om ouders te vertegenwoordigen in de participatieraad (in vrije, gemeentelijke en provinciale scholen) of schoolraad (in gemeenschapsscholen)

- uw profiel: U bent ouder van een kind van de school.
 U zit in de oudervereniging en weet wat leeft bij ouders.
 uw taak: U bereidt samen met de ouders van de school standpunten en ideeën voor.
 U bespreekt samen met leerkrachten en directie het beleid van de school tijdens de participatieraad of schoolraad.
 U brengt verslag uit van deze vergadering aan de andere ouders.
 U wordt verkozen voor vier jaar.

- Ja, ik wil me graag kandidaat stellen en vraag op school meteen wanneer en hoe ze de verkiezingen van de participatieraad of schoolraad organiseert.

- Nee, ik ben geen kandidaat, maar wil wel stemmen tijdens de verkiezingen.
 Stel uw kandidatuur vóór eind mei 2000 (participatieraad) of vóór april 2001 (schoolraad) in de school van uw kind. Mondige ouders zijn belangrijk voor elke school.

Meer info bij de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOO) – Guimardstraat 1 – 1040 Brussel – tel 02-511 65 05 – fax 02-514 33 21. Koepel van Ouderverenigingen van het Officieel Gesubsidieerd Onderwijs (KOOGO) – Ravensteingalerij 27/8 – 1000 Brussel – tel 02-512 88 74 – fax 02-502 12 64. Raad voor Ouders van het Gemeenschapsonderwijs (ROGO) – Schoonmeersstraat 26 – 9000 Gent – tel 09-242 01 68 – fax 09-242 01 69.

Ongeveer de helft van de Britse ouders vindt het een goed idee om lijfstraffen op school opnieuw in te voeren. Dat blijkt uit een onderzoek van de Britse krant The Times. «Fysieke straffen zijn uit den boze», reageert ontwikkelingspsycholoog en professor *Caroline Andries* van de VUB in De Morgen. «Een echte oplossing kan er pas komen als je een probleem analyseert: **wat loopt er fout** en wat is het gewenste gedrag? Het is beter om goed gedrag te koppelen aan een beloning. Veel ouders zitten met twijfels over hoe ze hun kinderen moeten opvoeden. Vroeger was het allemaal makkelijk, nu weten ze het niet goed meer. Precies daarom zijn simpele oplossingen als lijfstraffen zo **aantrekkelijk**.» Uit hetzelfde onderzoek blijkt ook dat 70 % van de onderzochten best meer belastingen wil betalen als het geld maar voor onderwijs wordt gebruikt. Slechts 2 % vindt dat ouders hun kind te weinig ondersteunen thuis en daardoor in de problemen komen. «We moeten de problemen oplossen op de plaats waar ze zich voordoen», zegt professor Andries. «Overleg tussen ouders en de school is erg belangrijk. Het zijn partners in de ontwikkeling van een kind.»

Klasse voor Ouders wil ouders ondersteunen in de opvoeding van hun kind. Zij zijn immers de eerste opvoeder en leerkracht van hun kind. Klasse wil ook de communicatie tussen de ouders en de school stimuleren. Momenteel verdeelt 90 % van de scholen Klasse voor Ouders (goed voor 670.000 exemplaren).

De volgende Klasse voor Ouders komt er over een maand aan: op 15 april. Net na de paasvakantie.

9 / 10

5 Stof op de computer?

«Onlangs was het open-klasdag op school. In elk klaslokaal stond een computer. Maar soms wel erg in de hoek en blijkbaar geparkeerd. Niks aangesloten, geen software in de buurt, met een pak stof erop. Wordt de computer écht gebruikt in de klas?» (B.C., ouder)

Volgens recent onderzoek hebben alle secundaire scholen, 99 % van de lagere scholen en 88 % van de kleuterscholen een computer. Maar dat betekent niet noodzakelijk dat de leerlingen de computer gebruiken in de klas. 6 % van de secundaire scholen, 16 % van de lagere scholen en 54 % van de kleuterscholen gebruiken de computer uitsluitend voor hun administratie. De kans dat leerlingen ze gebruiken is het grootst in het technisch en het kleinst in het algemeen secundair onderwijs. In meer dan de helft van de basisscholen wordt **elke week** leerstof ingeoefend of aangeleerd via de computer. Of hij wordt gebruikt om leerlingen individueel te begeleiden. In het secundair ligt het computergebruik wel hoger omdat men daar ook leert over de computer.

Binnen twee jaar zal in elke basisschool één computer beschikbaar zijn per tien leerlingen. Dat is het doel van PC Kadec, een initiatief van de Vlaamse overheid. Scholen krijgen geld voor de aankoop van computers, software en vorming. Al iets van gemerkt op de school van uw kind?

(cijfers uit «Computers om te leren» van Luc Van de Poele)

Zijn gesignaleerd met een zwarte mens-met-klasse sticker: Greet Vanmees uit Schuleren en Josse Vos uit Riemst. Ze worden beloond met een boek of cd-bon van 1000 fr. U wil ook gezien worden? Vraag de gratis sticker aan, kleef en win: Klasse voor Ouders - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - tel 02-553 96 90 - fax 02-553 96 85 - e-mail info@klasse.be

[Leerkrachten gezocht]

De komende drie jaar zullen er in het lager onderwijs in Vlaanderen bijna 900 onderwijzers te kort zijn. Ook in het secundair onderwijs komen er

problemen voor een aantal vakken (wiskunde, Nederlands, Frans...). Enkel in het kleuteronderwijs blijft er een overschot. Nu al is het een heksentoer voor directeurs om zieke leerkrachten te vervangen. Vaak moeten beginnende leerkrachten blij zijn met een tijdelijke job in verschillende scholen. Ze hebben geen werkzekerheid en stappen naar de **privé-sector**. Daar wil de onderwijsminister iets aan doen met vervangingpools. Pas af-

gestudeerde leerkrachten worden voor een jaar in zo'n pool aangeworven en ingezet voor vervangingen. Ze krijgen een school toegewezen die hen opvangt en begeleidt en waardoor ze veel werkervaring opdoen. De meeste leerkrachten vragen niet meteen meer loon, maar wel betere werkomstandigheden (kleinere klassen, minder papierwerk...) en waardering. Daar wil de onderwijsminister aan werken. U weet hoe belangrijk leerkrachten zijn in het leven van een kind. Misschien kent u wel beginnende leerkrachten of studenten in de leerkrachtenopleiding. Ze vragen geen medelijden. Een steuntje in de rug of een schouderklopje doet meer deugd.

U kan de beleidsnota van de Vlaamse regering (ook over onderwijs) lezen op de website van het Vlaams Parlement: www.vlaamsparlement.be

We hebben een egel op de redactie. Een Pluchen Egel van de Vlaamse Scholierenkoepel (VSK). Dat is de vereniging van alle leerlingenraden. Zij geven **deze prijs** aan het broertje van Klasse voor Ouders: Klasse voor Jongeren. Omdat het volgens hen zo'n goed initiatief is voor leerlingen in het secundair onderwijs. Vorig jaar ging de prijs naar de politici die zich in het Vlaamse Parlement met onderwijs bezig houden. Zij hebben er o.a. voor gezorgd dat leerlingen in elke secundaire school een leerlingenraad kunnen vragen. Klasse voor Jongeren informeert elke maand 200.000 leerlingen (in 85 % van de scholen) o.a. over actieve leerlingenraden, inzicht en inzet in onderwijs en samenleving, inzet en engagement, studiekeuze enz. Kortom, de onderwerpen die u ook in Klasse voor Ouders vindt maar dan vertaald naar jongeren tussen 14 en 18 jaar. De jongerenredactie van Klasse is bijzonder fier op de Egel, net omdat hij door actieve jongeren zelf wordt uitgereikt.

U kan kennismaken met Klasse voor Jongeren op www.klasse.be.

Beste Klasse,

«Een tijdje geleden mochten alle kinderen van meester Luc iets bijzonders vertellen over hun papa. Toen het Michaël beurt was, vertelde mijn zoontje met een droevige blik in zijn ogen: 'Meester, ik heb geen papa'. De meester was toen zo ontroerd dat hij mijn zoontje spontaan voorstelde om dit schooljaar een beetje zijn papa te zijn, als hij dat wou tenminste. Michaël knikte toen heel overtuigend en er verscheen een wondermooie glimlach op zijn gezicht. Toen de les een kwartiertje bezig was, riep mijn zoontje heel enthousiast: Luc, Luc... (Michaël spreekt mij ook meestal aan met mijn voornaam, in plaats van met mama). De meester moest toen alle moeite van de wereld doen om niet in de lach te schieten bij zoveel spontaneïteit.

Ik ben een alleenstaande moeder. Toen ik vier maanden zwanger was, moest ik kiezen tussen een agressieve man en alleen door het leven gaan. Ik koos voor het laatste. Michaël heeft zijn vader nooit gekend. Ik heb nooit gedacht dat mijn zoontje zo zou hunkeren naar een vader. Ik dacht bij mezelf: wat je niet hebt, kan je ook niet missen. Daar heb ik me wel degelijk in vergist.» (M.R., ouder)

Schrijf Klasse voor Ouders wat vaders betekenen in de opvoeding van kinderen. Klasse voor Ouders verloot vijf boekenbons van 1000 fr. tussen de brievenlijvers. Schrijven naar Klasse voor Ouders - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - tel 02-553 96 90 - fax 02-553 96 85 - e-mail info@klasse.be

Kiest uw kind ook zo?

Deze tekst kwam tot stand in samenwerking met PMS/CLB-medewerkers en steunt op de theoretische inzichten rond 'leren kiezen', een belangrijke nieuwe vaardigheid in onderwijs, opvoeding én samenleving.

U laat de belangrijke keuzes in uw leven niet hangen van het toeval.

Kiezen is geen vogelpik spelen. Meer nog, als u écht bewust kiest, bent u meer bereid zich voor uw keuze in te zetten en er het beste van te maken. Zo gaat dat ook bij uw kinderen. Maar wie nooit mag kiezen, leert niet kiezen en slaat de bal op belangrijke momenten mis. Daarom is leren kiezen één van de nieuwe leerdoelen op school.

Ouders kunnen dat thuis ondersteunen, al van jongsaf aan. Soms moeten kinderen belangrijke beslissingen nemen. Wat ze gaan studeren bijvoorbeeld.

Wie maakt dan de keuze?

De ouders of het kind? En kunnen kinderen wel kiezen? Wordt het een toevalstreffer, een schampschot of recht in de roos?

Wie een goede keuze wil maken, moet zichzelf kennen en de wereld rondom zich. Maar hij moet ook kunnen kiezen.

Wie ben ik? (een mislukkeling?)

Wat wil ik? Wat kan ik goed? Wat vind ik belangrijk? Wat doe ik graag?

Wie zichzelf goed kent, zeker is van zijn stuk en voelt dat hij iets betekent, durft kiezen, staat open voor nieuwe ervaringen en neemt gezonde risico's. Andere kinderen durven dat niet.

Hoe kunnen ouders hierbij helpen?

✗ Volg de resultaten en vorderingen van uw kind op school. Zo krijgt u een beeld van wat uw kind écht kan en wat niet. U leert ook zijn interesses kennen. Die verschillen waarschijnlijk van die van uzelf, broers of zussen.

✗ Verwacht niet meer (maar ook niet minder) van uw kind dan wat het echt aankan. Te veel verwachten leidt tot mislukken, te weinig verwachten tot gemakzucht. In beide gevallen krijgt het kind een verkeerd beeld van zichzelf.

✗ Vermijd uitspraken als «Je hebt het weer niet goed gedaan» of «Wat ben jij toch een dommerik».

✗ De **inspanningen** zijn even belangrijk als de resultaten. Bekijkt u het schoolrapport ook zo eens?

✗ Zorg dat uw kind van jongsaf aan succes ervaart. Elk kind is ergens goed in. Laat uw kind zien dat u zijn sterke kanten waardeert.

✗ Zorg dat uw kind **zich goed voelt**: pesterijen, problemen thuis... hebben een negatieve invloed op wat het denkt over zichzelf.

Eén op vijf leerlingen in het secundair onderwijs is niet tevreden met zijn gekozen studierichting. Eén op acht wil zelfs veranderen. Wat moeten kinderen kiezen? Vroeger wisten de ouders, de leerkrachten en het PMS/CLB daar zagezegd alles van. Intussen is dat anders. Kinderen maken zelf hun keuze. Leerkrachten en ouders zijn hun coach. Kiezen is een vaardigheid en die verwerf je niet door ze nooit of weinig te oefenen. Ook Klasse voor Leerkrachten besteedt daar deze maand aandacht aan ("De Eerste Lijn"). Wie een juiste studie- en beroepskeuze wil maken, mag geen vogelpik spelen. Hij moet vooral kunnen kiezen. Dat leren kinderen op school én thuis. Ja, toch?

Wat zie ik? (een muur?)

Welke keuzemogelijkheden heb ik allemaal? Kijk ik verder dan mijn neus lang is? Hoe kan ik de wereld ontdekken? Hoe vind ik die informatie die ik nodig heb?

Wie weet wat zijn keuzemogelijkheden zijn, wat de voor- en nadelen zijn van elke keuze, kan makkelijker kiezen. Andere kinderen lopen telkens vast op een muur.

Hoe kunnen ouders hierbij helpen?

✗ Stel je als ouder op als een **lerend mens**. U weet ook niet alles en moet zaken opzoeken. Doe dat samen met uw kind. Ook als u bijvoorbeeld zelf een nieuwe job, belangrijke aankopen, vakantieplannen...

✗ Elk kind leert ook **buiten de schoolmuren**: de jeugdbeweging, de academie, de sportclub, de vrienden... Buitenschoolse activiteiten kunnen tonen waar uw kind belangstelling voor heeft of goed in is. Hoe ruimer zijn wereld, hoe makkelijker.

Wie kiest? (de vrienden?)

Weet ik dat ik beïnvloed word? Wie beïnvloedt mij? Wil ik dat wel? Hoe ver laat ik me gaan? Ik kies, plan en stuur zelf.

Wie weet hoe hij kiest en wat hem beïnvloedt (media, vrienden, rolmodellen, angst, mode of trends...), maakt betere keuzes. Kinderen die niet beseffen welke invloed ze ondergaan, laten zich makkelijk meeslepen.

Hoe kunnen ouders hierbij helpen?

✗ Plan en beslis niet alles zelf voor uw kind, geef het zelf **verantwoordelijkheid** naargelang zijn leeftijd (Welke kleren trek je vandaag aan, wanneer maak je je huiswerk, hoe richten we je kamer in...)

✗ Leer kinderen **nadenken** over keuzes die ze maken. Waarom kies je dit? Wie of wat beïnvloedt je? Weet je waar je niet voor kiest?

✗ Wie (studie)keuzes maakt, moet weten wat hij wil met **zijn leven**. Stimuleer uw kind om daarover na te denken. «Wat betekenen ik voor anderen, wat wil ik betekenen?» Praat daar tijdig over.